

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1806 RENDELETE

(2018. november 14.)

a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról

(kodifikált szöveg)

(HL L 303., 2018.11.28., 39. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/592 rendelete (2019. április 10.)	L 103I	1	2019.4.12.
► <u>M2</u>	A Bizottság (EU) 2023/222 felhatalmazáson alapuló rendelete (2022. december 1.)	L 32	1	2023.2.3.

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1806
RENDELETE**

(2018. november 14.)

a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról

(kodifikált szöveg)

1. cikk

E rendelet meghatározza azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai vízumkötelezettség alá esnek, vagy mentesek a vízumkötelezettség alól számos kapcsolódó kritérium, – így többek között az illegális bevándorláshoz, a közérdekhez és a közbiztonsághoz, valamint a gazdasági előnyökhöz, ezen belül is különösen a turizmus és a külkereskedelem szempontjaihoz, továbbá az Uniónak az érintett harmadik országokkal fenntartott külkapcsolataihoz, ezen belül is különösen az emberi jogokkal és az alapvető szabadságokkal kapcsolatos megfontolásokhoz, valamint a regionális koherencia és a viszonyosság vonatkozásaihoz kapcsolódó kritériumok – eseti alapon történő mérlegelése alapján.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában „vízum” a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikke 2. pontjának a) alpontjában meghatározott vízum.

3. cikk

(1) Az I. mellékletben felsorolt harmadik országok állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek.

(2) Az Európa Tanácsnak a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló, 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt európai megállapodásából fakadó kötelezettségek sérelme nélkül, a menekültként elismert és a hontalan személyeknek vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor, amennyiben a tartózkodási helyük szerinti és az úti okmányait kiállító harmadik ország az e rendelet I. mellékletében szereplő harmadik országok egyike.

4. cikk

(1) A II. mellékletben felsorolt harmadik országok állampolgárai mentesülnek a 3. cikk (1) bekezdésében rögzített kötelezettség alól a bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tartózkodások esetében.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

▼B

- (2) Ezenkívül vízumentesség vonatkozik az alábbi személyekre:
- a) az e rendelet I. mellékletben szereplő harmadik országok egyikének azon állampolgárai, akik az 1931/2006/EK rendelet alapján kiállított kishatárforgalmi engedéllyel rendelkeznek, amennyiben a kishatárforgalmi rendszer keretében gyakorolják jogaikat;
 - b) az e rendelet I. mellékletben felsorolt harmadik országok egyikének állampolgárságával rendelkező és a 94/795/IB tanácsi határozatot⁽¹⁾ alkalmazó tagállamok egyikében tartózkodási hellyel rendelkező azon iskolai tanulók, akik iskolai kirándulás keretében, az iskolai tanulók csoportjának tagjaként az adott iskola tanárának kíséretében utaznak;
 - c) a tagállamok egyikében tartózkodó menekültként elismert és hontalan személyek, valamint más olyan személyek, akik egyik ország állampolgárságával sem rendelkeznek, akik az említett tagállam által kibocsátott úti okmánnyal rendelkeznek.

5. cikk

Azoknak az új harmadik országoknak az állampolgáira, amely országok az I. és a II. mellékletben felsorolt országokból jöttek létre, a 3., illetve a 4. cikk vonatkozik, hacsak a Tanács az EUMSZ idevágó rendelkezésében előírt eljárás szerint más határozatot nem hoz.

6. cikk

- (1) A tagállamok kivételt tehetnek a 3. cikkben előírt vízumkötelezettséget vagy a 4. cikkben előírt vízumentességet illetően az alábbi személyekkel:
- a) diplomata útlevelemmel, szolgálati/hivatali útlevelemmel vagy különleges útlevelemmel rendelkező személyek;
 - b) a polgári légit közlekedési és tengerhajózási személyzet tagjai feladataik ellátása közben;
 - c) a polgári tengerhajózási személyzet partra szálló tagjai, amennyiben rendelkeznek a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 1958. május 13-i 108. számú vagy 2003. június 19-i 185. számú egyezményével, vagy a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek a nemzetközi tengeri forgalom könnyítéséről szóló, 1965. április 9-i egyezményével összhangban kiállított tengerészigazolvánnyal;
 - d) katasztrófa vagy baleset során a sürgősségi ellátást vagy mentést végző missziók személyzete és tagjai;
 - e) a nemzetközi belvízi utakon hajózó járművek polgári személyzete;

⁽¹⁾ A Tanács 94/795/IB határozata (1994. november 30.) a Tanács által az Európai Uniót létrehozó szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján elfogadott együttes fellépésről a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező, harmadik országbeli diákok utazási könnyítéseiről (HL L 327., 1994.12.19., 1. o.).

▼B

f) az olyan kormányközi nemzetközi szervezetek, amelyeknek legalább egy tagállam tagja, vagy az érintett tagállam által a nemzetközi jog alanyaként elismert egyéb jogalanyok által az említett szervezetek vagy jogalanyok tisztviselői részére kiállított úti okmányok birtokosai.

(2) A tagállamok mentesíthetik a 3. cikkben foglalt vízumkötelezettség alól:

a) azokat az I. mellékletben felsorolt harmadik állam állampolgárságával rendelkező iskolai tanulókat, akik a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik országban vagy Svájcban vagy Liechtensteinben rendelkeznek tartózkodási hellyel, és iskolai kirándulás keretében, az iskolai tanulók csoportjának tagjaként az adott iskola tanárának kíséretében utaznak;

b) a menekültként elismert és a hontalan személyeket, amennyiben a tartózkodási helyük szerinti és egyben az úti okmányukat kiállító harmadik ország a II. mellékletben szereplő harmadik országok közé tartozik;

c) a fegyveres erők NATO vagy a Békepartnerség keretében utazó tagjait, valamint az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, 1951. június 19-i megállapodás által előírt személyazonosító okmányokkal és menetparanccsal rendelkező személyeket;

▼M1

d) az Európa Tanácsnak a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló, 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt európai megállapodásából eredő kötelezettségek sérelme nélkül azokat a menekültnak elismert és hontalan személyeket, valamint egyetlen ország állampolgárságával sem rendelkező más személyeket, akik Írországon rendelkeznek tartózkodási hellyel, és Írország által kiállított olyan úti okmánnyal rendelkeznek, amelyet az érintett tagállam elismer.

▼B

(3) A tagállamok kivételt tehetnek a 4. cikkben említett vízummentesség alól olyan személyek esetén, akik tartózkodásuk alatt kereső tevékenységet folytatnak.

7. cikk

Amennyiben egy, a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország vízumkötelezettséget ír elő legalább egy tagállam állampolgáraival szemben, a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) az érintett tagállam a vízumkötelezettség harmadik ország általi bevezetését követő 30 napon belül, írásban értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot.

Ennek az értesítésnek:

i. tartalmaznia kell a vízumkötelezettség bevezetésének időpontját, valamint az érintett úti okmányok és vízumok típusát;

ii. részletesen be kell mutatnia azon előzetes intézkedéseket, amelyeket az érintett tagállam annak érdekében hozott, hogy közötte és a szóban forgó harmadik ország között biztosított legyen a vízummentes utazás, továbbá tartalmaznia kell minden lényeges információt.

▼B

A Bizottság az ezen értesítéssel kapcsolatos információkat haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, beleértve a vízumkötelezettség bevezetésének időpontjával, valamint az érintett úti okmányok és vízumok típusával kapcsolatos információkat is.

Amennyiben a harmadik ország úgy határoz, hogy a vízumkötelezettséget az e pont első albekezdésében említett határidő lejárta előtt feloldja, az értesítést nem kell megtenni vagy vissza kell vonni, az információkat pedig nem kell közzétenni;

- b) a Bizottság – az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően azonnal és az érintett tagállammal konzultálva – mindenekelőtt politikai, gazdasági és kereskedelmi téren lépéseket tesz a szóban forgó adott harmadik ország hatóságainál a vízummentes utazás visszaállítása vagy bevezetése érdekében, és e lépésekről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot;
- c) amennyiben legkésőbb 90 nappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően, a b) ponttal összhangban megtett lépések ellenére a harmadik ország nem oldja fel a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam felkérheti a Bizottságot, hogy függessze fel az adott harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgárai esetében a vízummentességet. Ha egy tagállam ilyen kérelmet nyújt be, arról tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot;
- d) a Bizottság az e), f) vagy h) pont szerinti lépések megfontolása során figyelembe veszi az érintett tagállam által a szóban forgó harmadik ország viszonylatában való vízummentes utazás érdekében hozott intézkedések eredményét, a b) ponttal összhangban tett lépéseket, valamint azon következményeket, amelyekkel a vízummentesség felfüggesztése járhat az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való külkapcsolataira nézve;
- e) amennyiben az érintett harmadik ország nem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság legkésőbb hat hónappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően, majd legfeljebb hat hónapos időközönként olyan időtartamon át, amely összességében nem haladhatja meg az f) pontban említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének vagy kifogásolásának időpontját:
- i. az érintett tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére olyan végrehajtási jogi aktust fogad el, amely a szóban forgó harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgárai esetében legfeljebb hat hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. E végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni a vízummentesség felfüggesztése hatálybalépésének – az említett jogi aktus hatálybalépését követő 90 napon belül eső – időpontját, figyelembe véve a tagállamok konzulátusain rendelkezésre álló erőforrásokat. Az ezt követő végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság további, legfeljebb hat hónapos időszakokkal meghosszabbíthatja a felfüggesztés időtartamát, és módosíthatja a szóban forgó harmadik ország állampolgárainak azon kategóriáit, amelyek esetében felfüggeszti a vízummentességet.

▼B

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, a felfüggesztési időszakok során a harmadik országnak a végrehajtási jogi aktusban foglalt valamennyi kategóriába tartozó állampolgárai vízummal kell, hogy rendelkezzenek a tagállamok külső határainak átlépésekor; vagy

- ii. jelentést nyújt be a 11. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak, amelyben értékeli a helyzetet és indokolást ad arról, hogy miért vetette el a vízummentesség felfüggesztését, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

A Bizottság e jelentésben minden releváns tényezőt – így például a d) pontban említett tényezőket is – figyelembe vesz. Az Európai Parlament és a Tanács e jelentés alapján politikai vitát tarthat;

- f) amennyiben az érintett harmadik ország 24 hónappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően sem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság a 10. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben e harmadik ország állampolgárai esetében 12 hónapra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határozni azt az – az említett jogi aktus hatálybalépését követő 90 napon belül eső – időpontot, amelyben a vízummentesség felfüggesztése hatályba lép, figyelembe véve a tagállamok konzulátusain rendelkezésre álló erőforrásokat, és ennek megfelelően módosítani kell a II. mellékletet. A módosításkor a szóban forgó harmadik ország nevéhez lábjegyzetet kell beilleszteni, feltüntetve benne a felfüggesztés időtartamának megjelölésével azt, hogy a vízummentesség az adott harmadik ország tekintetében felfüggesztésre került.

Az e cikk e) pontja alapján az érintett harmadik országgal kapcsolatban elfogadott végrehajtási jogi aktusok hatályukat veszítik azon a napon, amikor a vízummentességnek e harmadik ország állampolgáiraival szembeni felfüggesztése hatályba lép, vagy amikor a 10. cikk (7) bekezdésének megfelelően kifogást emeltek a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. Amennyiben a Bizottság a h) pont szerinti jogalkotási javaslatot nyújt be, az e pont első albekezdésében említett felfüggesztés időtartama hat hónappal meghosszabbodik. A hivatkozott albekezdésben említett lábjegyzetet megfelelően módosítani kell.

A 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, a felfüggesztés időtartamai alatt a felhatalmazáson alapuló jogi aktus által érintett harmadik ország állampolgárai vízummal kell, hogy rendelkezzenek a tagállamok külső határainak átlépésekor;

- g) amennyiben egy másik tagállam ezt követően ugyanazon harmadik országgal kapcsolatos, az e) vagy f) pont szerint elfogadott intézkedések alkalmazása során e harmadik országra vonatkozóan az a) pont alapján értesítést tesz, azt az értesítést az említett pontokban foglalt határidők vagy alkalmazási idők meghosszabbítása nélkül egyesíteni kell a már említett, folyamatban lévő eljárásokkal;

▼B

- h) amennyiben az f) pontban említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépését követő hat hónapon belül a szóban forgó harmadik ország nem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság jogalkotási javaslatot nyújthat be e rendelet módosítására, amelynek célja az adott harmadik országra való hivatkozás áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe;
- i) az e), f) és h) pontban említett eljárások nem érintik a Bizottság arra vonatkozó jogát, hogy bármikor olyan jogalkotási javaslatot nyújtson be e rendelet módosítására, amelynek célja az érintett harmadik ország áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe;
- j) amennyiben a szóban forgó harmadik ország eltörli a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam haladéktalanul értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Az értesítést a Bizottság haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

A szóban forgó harmadik ország tekintetében az e) vagy f) pont alapján elfogadott végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hét nappal az e pont első albekezdésében említett közzétételt követően hatályukat veszítik. Amennyiben a szóban forgó harmadik ország két vagy több tagállam állampolgáraival szemben vezetett be vízumkötelezettséget, a harmadik országra vonatkozó végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hét nappal az utolsó olyan tagállamra vonatkozó értesítés közzétételét követően veszítik hatályukat, amelynek állampolgáraival szemben a szóban forgó harmadik ország vízumkötelezettséget alkalmazott. A f) pont első albekezdésében említett lábjegyzetet törölni kell az érintett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályának megszűnésekor. A hatályvesztésről szóló tájékoztatást a Bizottság haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Amennyiben a szóban forgó harmadik ország feloldja a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam azonban elmulasztja az e pont első albekezdése szerinti értesítést, a Bizottság saját kezdeményezésére haladéktalanul gondoskodik az ugyanazon albekezdésben említett közzétételről, és e pont második albekezdése alkalmazandó.

8. cikk

(1) A 4. cikktől eltérve a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgáira vonatkozó vízummentességet releváns és objektív adatok alapján ideiglenes jelleggel, e cikkel összhangban fel kell függeszteni.

(2) A tagállamok értesíthetik a Bizottságot, amennyiben azzal szembesülnek, hogy kéthónapos időszakon keresztül az előző év azonos időszakához vagy a vízummentességnek a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgárai esetében való alkalmazását megelőző utolsó két hónaphoz képest a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

- a) a harmadik ország azon állampolgárai számának jelentős növekedése, akiknek a tagállam területére való belépését elutasították, vagy akik a tagállam területén jogosulatlanul tartózkodnak;
- b) azon harmadik ország állampolgárai által benyújtott menedékjog iránti kérelmek számának jelentős növekedése, amely ország tekintetében alacsony az említett kérelmek elismerési aránya;

▼B

- c) a visszafogadás terén a harmadik országgal való együttműködés gyengülése, amit megfelelő adatok támasztanak alá, különösen a tagállam által az adott harmadik országhoz annak állampolgáira, vagy – amennyiben az Unió vagy a tagállam és a harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik e kötelezettségről – az érintett harmadik ország területén átutazott más harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott és elutasított visszafogadási kérelmek arányának jelentős növekedése;
- d) a tagállamok közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető kockázatok vagy közvetlen veszély növekedése, különösen az adott harmadik ország állampolgáraihoz kötődő súlyos bűncselekmények számának jelentős növekedése, amit az illetékes hatóságok által szolgáltatott objektív, konkrét és releváns információk és adatok támasztanak alá.

Az e bekezdés első albekezdésben említett értesítést megfelelően indokolni kell, és közölni kell a vonatkozó adatokat és statisztikákat, valamint azon előzetes intézkedések részletes leírását, amelyeket az érintett tagállam a helyzet orvoslása érdekében hozott. Az érintett tagállam az értesítésben részletesen meghatározhatja, hogy az adott harmadik ország állampolgárainak mely kategóriái kerüljenek a (6) bekezdés a) pontjában említett végrehajtási jogi aktus hatálya alá, részletezve ennek indokait. A Bizottság az értesítésről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) Amennyiben a Bizottság a vonatkozó adatok, jelentések és statisztikák alapján konkrét és megbízható információkkal rendelkezik a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett, egy vagy több tagállamban felmerülő körülményekről vagy arról, hogy a harmadik ország – különösen abban az esetben, ha a harmadik ország és az Unió visszafogadási megállapodást kötött – nem tanúsít együttműködést a visszafogadás terén, a Bizottság késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az elemzése eredményeiről, és a (6) bekezdés rendelkezéseit alkalmazni kell.

Az első albekezdés alkalmazásában az együttműködés hiánya a visszafogadás terén a harmadik ország részéről például az alábbiakban nyilvánulhat meg:

- elutasítja vagy nem dolgozza fel kellő időben a visszafogadási kérelmeket;
- nem állítja ki kellő időben a visszafogadási megállapodásban meghatározott határidőn belüli visszatéréshez szükséges úti okmányokat, vagy nem fogadja el a visszafogadási megállapodásban meghatározott határidők lejártát követően kiállított európai úti okmányokat, vagy
- felmondja vagy felfüggeszti a visszafogadási megállapodást.

(4) A Bizottság figyelemmel kíséri a vízumliberalizáció helyénvalóságának értékeléséhez alkalmazott, az 1. cikkben alapuló különös követelmények folyamatos teljesítését azon harmadik országok részéről, amelyek állampolgárai – az Unió és az adott harmadik ország között folytatott vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának köszönhetően – a tagállamok területére való utazásuk esetén mentesülnek a vízumkötelezettség alól.

▼B

A Bizottság ezenfelül az adott harmadik országra vonatkozó vízumliberalizáció hatálybalépésének napját követően hét éven keresztül rendszeresen, legalább évente egyszer, azt követően pedig ha szükségesnek ítéli, vagy ha az Európai Parlament vagy a Tanács kéri, jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésben azokra a harmadik országokra kell összpontosítani, amelyek esetében a Bizottság – konkrét és megbízható információk alapján – úgy ítéli meg, hogy bizonyos követelményeket már nem teljesítenek.

Amennyiben a Bizottság jelentése azt mutatja, hogy egy adott harmadik ország tekintetében már nem teljesül egy vagy több különös követelmény, a (6) bekezdést alkalmazni kell.

(5) A Bizottság megvizsgálja a (2) bekezdés alapján tett értesítést, és ennek során figyelembe veszi az alábbiakat:

- a) fennáll-e a (2) bekezdésben említett helyzetek valamelyike;
- b) a (2) bekezdésben leírt helyzetek bármelyike által érintett tagállamok száma;
- c) a (2) bekezdésben említett körülmények – a tagállamok által szolgáltatott vagy a Bizottság rendelkezésére álló adatok alapján – összességükben milyen hatást gyakorolnak az Unióban fennálló migrációs helyzetre;
- d) az Európai Határ- és Parti Őrség, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal vagy a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynöksége (Europol), vagy bármely más, az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség, illetve nemzetközi szervezet által készített jelentések, amennyiben a konkrét eset körülményei ezt szükségessé teszik;
- e) az érintett tagállam által benyújtott értesítésben a (6) bekezdés a) pontjában említett lehetséges intézkedésekre vonatkozóan esetleg adott információ;
- f) a közrend és a belső biztonság átfogó kérdése, az érintett tagállammal folytatott konzultáció alapján.

A Bizottság a vizsgálata eredményeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Amennyiben a Bizottság a (3) bekezdésben említett elemzés, a (4) bekezdésben említett jelentés vagy a (5) bekezdésben említett vizsgálat alapján – figyelembe véve, hogy a vízummentesség felfüggesztése milyen következménnyel járna az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való külkapcsolataira nézve, valamint az érintett harmadik országgal szoros együttműködésben igyekezve hosszú távú alternatív megoldásokat találni – úgy határoz, hogy intézkedéseket kell hozni, vagy amennyiben a tagállamok egyszerű többsége értesítette a Bizottságot a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett körülmények fennállásáról, a következő rendelkezések alkalmazandók:

▼B

a) a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amellyel az érintett harmadik ország állampolgárai tekintetében kilenc hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. A felfüggesztés az érintett harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgáraitra alkalmazandó, megemlítve az úti okmányok érintett típusait, és adott esetben további kritériumokat is. Az állampolgárok azon kategóriáinak meghatározásakor, amelyekre a felfüggesztést alkalmazni kell, a Bizottság a rendelkezésére álló információk alapján és az arányosság elvét tiszteletben tartva olyan kategóriákat alkalmaz, amelyek megfelelően tájak ahhoz, hogy minden egyes esetben hozzájáruljanak a (2), a (3), és a (4) bekezdésben említett körülmények orvoslásához. A Bizottság egy hónapon belül elfogadja a végrehajtási jogi aktust azt követően, hogy:

- i. kézhez kapja a (2) bekezdésben említett értesítést;
- ii. tudomást szerez a (3) bekezdésben említett információkról;
- iii. benyújtja a (4) bekezdésben említett jelentést; vagy
- iv. kézhez kapja a tagállamok egyszerű többségének értesítését a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett körülmények fennállásáról.

E végrehajtási jogi aktust a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni azt az időpontot, amikor a vízummentesség felfüggesztése hatályba lép.

A felfüggesztés időszaka alatt a Bizottság megerősített párbeszédet kezd az érintett harmadik országgal a szóban forgó körülmények orvoslása érdekében.

b) Amennyiben az e cikk (2), (3), és (4) bekezdésében említett körülmények továbbra is fennállnak, a Bizottság az e bekezdés a) pontjában említett kilenc hónapos időszak vége előtt legalább két hónappal a 10. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amely 18 hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a II. melléklet alkalmazását az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára tekintetében. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus az e bekezdés a) pontjában említett végrehajtási jogi aktus hatályvesztésekor lép hatályba, és ennek megfelelően módosítja a II. mellékletet. E módosításkor az érintett harmadik ország nevéhez lábjegyzetet kell beilleszteni, feltüntetve benne egyrészt azt, hogy a vízummentesség az adott harmadik ország tekintetében felfüggesztésre került, másrészt a felfüggesztés időtartamát.

Amennyiben a Bizottság a (7) bekezdés alapján jogalkotási javaslatot nyújtott be, a vízummentesség felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott felfüggesztésének időtartama hat hónappal meghosszabbodik. A lábjegyzetet ennek megfelelően módosítani kell.

A felfüggesztés időtartama alatt az érintett harmadik ország állampolgárainak a 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor.

Ha valamely tagállam a 6. cikknek megfelelően a vízumkötelezettség alóli új mentességekről rendelkezik az olyan harmadik ország állampolgárainak valamely kategóriájára vonatkozóan, amelyre kiterjed a vízumkötelezettség alóli mentességet felfüggesztő jogi aktus hatálya, a 12. cikknek megfelelően tájékoztatást ad az említett intézkedésekről.

▼B

(7) A Bizottság a (6) bekezdés b) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus időbeli hatályának lejárta előtt jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot csatolhat, amelynek célja az érintett harmadik országra való hivatkozás áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe.

(8) Amennyiben a Bizottság a (7) bekezdés alapján jogalkotási javaslatot nyújtott be, legfeljebb 12 hónappal meghosszabbíthatja az e cikk (6) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus időbeli hatályát. A végrehajtási jogi aktus időbeli hatályának meghosszabbítására irányuló határozatot a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

(1) Legkésőbb 2018. január 10-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére, amelyben értékeli a 7. cikkben említett kölcsönösségi mechanizmus hatékonyságát, és szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt be e rendelet módosítására. Az Európai Parlament és a Tanács minden ilyen javaslatról rendes jogalkotási eljárás keretében határoz.

(2) Legkésőbb 2021. március 29-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a 8. cikkben meghatározott felfüggesztési mechanizmus hatékonyságát, és szükség esetén az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot terjeszt be. Az Európai Parlament és a Tanács minden ilyen javaslatról rendes jogalkotási eljárás keretében határoz.

10. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 7. cikk f) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. január 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) A Bizottságnak a 8. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2017. március 28-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk f) pontjában és a 8. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

▼B

(5) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(6) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(7) A 7. cikk f) pontja értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő négy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(8) A 8. cikk (6) bekezdésének b) pontja értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni.

11. cikk

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

12. cikk

(1) A tagállam az általa a 6. cikk alapján tett intézkedéseket 5 munkanapon belül közli a többi tagállammal és a Bizottsággal.

(2) A Bizottság az (1) bekezdés szerint közölt intézkedéseket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* tájékoztatásul közzéteszi.

13. cikk

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak az államok, a területi egységek, valamint a hatóságaik által kiállított útlevélek, illetve úti és személyazonossági okmányok elismerésére vonatkozó hatáskörét.

▼B

14. cikk

Az 539/2001/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendelethez történő hivatkozásokat ezen rendelethez való hivatkozásnak kell tekinteni és a IV. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

15. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

▼B*I. MELLÉKLET***AZON HARMADIK ORSZÁGOK LISTÁJA, AMELYEK
ÁLLAMPOLGÁRAI A TAGÁLLAMOK KÜLSŐ HATÁRAINAK
ÁTLÉPÉSEKOR VÍZUMKÖTELEZETTSÉG ALÁ ESNEK**

1. ÁLLAMOK

Afganisztán

Örményország

Angola

Azerbajdzsán

Banglades

Burkina Faso

Bahrein

Burundi

Benin

Bolívia

Bhután

Botswana

Fehéroroszország

Belize

Kongói Demokratikus Köztársaság

Közép-Afrikai Köztársaság

Kongó

Elefántcsontpart

Kamerun

Kína

Kuba

Zöld-foki-szigetek

Dzsibuti

Dominikai Köztársaság

Algéria

Ecuador

Egyiptom

Eritrea

Eswatini

Etiópia

Fidzsi-szigetek

Gabon

Ghána

Gambia

Guinea

Egyenlítői Guinea

▼ B

Bissau-Guinea
Guyana
Haiti
Indonézia
India
Irak
Irán
Jamaica
Jordánia
Kenya
Kirgizisztán
Kambodzsa
Comore-szigetek
Észak-Korea
Kuvait
Kazahsztán
Laosz
Libanon
Srí Lanka
Libéria
Lesotho
Líbia
Marokkó
Madagaszkár
Mali
Mianmar/Burma
Mongólia
Mauritánia
Maldív-szigetek
Malawi
Mozambik
Namíbia
Niger
Nigéria
Nepál
Omán
Pápua Új-Guinea
Fülöp-szigetek
Pakisztán
Katar
Oroszország
Ruanda

▼ B

Szaúd-Arábia
Szudán
Sierra Leone
Szenegál
Szomália
Suriname
Dél-Szudán
São Tomé és Príncipe
Szíria
Csád
Togo
Thaiföld
Tádzsikisztán
Türkmenisztán
Tunézia
Törökország
Tanzánia
Uganda
Üzbegisztán
Vietnam
Jemen
Dél-Afrika
Zambia
Zimbabwe

2. OLYAN ENTITÁSOK ÉS TERÜLETI HATÓSÁGOK, AMELYEKET
LEGALÁBB EGY TAGÁLLAM NEM ISMER EL ÁLLAMKÉNT

- Az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1999. június 10-i 1244. határozatában meghatározottak szerinti Koszovó
- A Palesztin Hatóság

▼B*II. MELLÉKLET***AZON HARMADIK ORSZÁGOK LISTÁJA, AMELYEK ÁLLAMPOLGÁRAI MENTESEK A VÍZUMKÖTELEZETTSÉG ALÓL, AMENNYIBEN A TAGÁLLAMOK HATÁRAIT A BÁRMELY 180 NAPOS IDŐSZAKBAN 90 NAPOT MEG NEM HALADÓ TARTÓZKODÁS CÉLJÁBÓL LÉPIK ÁT**

1. ÁLLAMOK

Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság ⁽¹⁾

Andorra

Egyesült Arab Emírségek ⁽²⁾

Antigua és Barbuda

Albánia ⁽¹⁾

Argentína

Ausztrália

Bosznia-Hercegovina ⁽¹⁾

Barbados

Brunei

Brazília

Bahama-szigetek

Kanada

Chile

Kolumbia

Costa Rica

Dominika ⁽²⁾

Mikronézia ⁽²⁾

Grenada ⁽²⁾

Grúzia ⁽³⁾

Guatemala

Honduras

Izrael

Japán

Kiribati ⁽²⁾

Saint Kitts és Nevis

Dél-Korea

Saint Lucia ⁽²⁾

⁽¹⁾ A vízummentesség kizárólag a biometrikus útlevelel rendelkező személyekre vonatkozik.

⁽²⁾ A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Unióval kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

⁽³⁾ A vízummentesség a Grúzia által a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabványaival összhangban kiállított biometrikus útlevelel rendelkező személyekre korlátozódik.

▼ B

Monaco
Moldova ⁽¹⁾
Montenegró ⁽²⁾
Marshall-szigetek ⁽³⁾
Mauritius
Mexikó
Malajzia
Nicaragua
Nauru ⁽³⁾
Új-Zéland
Panama
Peru ⁽³⁾
Palau ⁽³⁾
Paraguay
Szerbia (a szerbiai Koordinációs Igazgatóság [szerb nyelven: *Koordinaciona uprava*] által kiadott szerb útlevéllel rendelkező személyek kivételével) ⁽²⁾
Salamon-szigetek
Seychelle-szigetek
Szingapúr
San Marino
Salvador
Kelet-Timor ⁽³⁾
Tonga ⁽³⁾
Trinidad és Tobago
Tuvalu ⁽³⁾
Ukrajna ⁽⁴⁾

▼ M1

Egyesült Királyság (a 3. részben említett brit állampolgárok kivételével)

▼ B

Egyesült Államok
Uruguay
Apostoli Szentszék
Saint Vincent és a Grenadine-szigetek ⁽³⁾
Venezuela

▼ M2

Vanuatu ⁽⁵⁾

▼ B

Szamoa

⁽¹⁾ A vízummentesség a Moldova által a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabványaival összhangban kiállított biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre korlátozódik.

⁽²⁾ A vízummentesség kizárólag a biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre vonatkozik.

⁽³⁾ A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Unióval kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

⁽⁴⁾ A vízummentesség az Ukrajna által a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabványaival összhangban kiállított biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre korlátozódik.

⁽⁵⁾ Vanuatu valamennyi állampolgárának vízummentessége 2023. február 4-től 2024. augusztus 3-ig felfüggesztésre kerül.

▼B

2. A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG KÜLÖNLEGES KÖZIGAZGATÁSI RÉGIÓI

Hongkong – Különleges Közigazgatási Régió ⁽¹⁾

Makaó – Különleges Közigazgatási Régió ⁽²⁾

3. ►**MI** OLYAN BRIT ÁLLAMPOLGÁROK, AKIK NEM BRIT POLGÁROK ◀

a tengerentúli brit állampolgárok (British Nationals (Overseas))

a tengerentúli brit területek polgárai (British Overseas Territories Citizens)

►**MI** Ezek közé a területek közé a következők tartoznak: Anguilla, Bermuda, Brit Antarktisz Terület, Brit Indiai-óceáni Terület, Brit Virgin-szigetek, Kajmán-szigetek, Falkland-szigetek, Gibraltár ⁽³⁾, Montserrat, Pitcairn-szigetek, Szent Ilona, Ascension és Tristan da Cunha, Déli-Georgia és Déli-Sandwich-szigetek, valamint Turks- és Caicos-szigetek. ◀

a tengerentúli brit polgárok (British Overseas Citizens)

az Egyesült Királyság védelmét élvező személyek (British Protected Persons)

a Brit Nemzetközösség tagjai (British Subjects)

4. OLYAN ENTITÁSOK ÉS TERÜLETI HATÓSÁGOK, AMELYEKET LEGALÁBB EGY TAGÁLLAM NEM ISMER EL ÁLLAMKÉNT

Tajvan ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ A vízumentesség csak azokra vonatkozik, akik rendelkeznek a „Hong Kong Special Administrative Region” útlevéllel.

⁽²⁾ A vízumentesség csak azokra vonatkozik, akik rendelkeznek a „Região Administrativa Especial de Macau” útlevéllel.

⁽³⁾ Gibraltár brit koronagyarmat. Spanyolország és az Egyesült Királyság között vita áll fenn a Gibraltár feletti szuverenitást illetően, amely területre vonatkozóan megoldást kell találni az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének vonatkozó határozataival és döntéseivel összhangban.

⁽⁴⁾ A vízumentesség csak az olyan, Tajvan által kiállított útlevéllel rendelkező személyekre vonatkozik, amely útlevelek tartalmaznak személyiigazolvány-számot.

III. MELLÉKLET

**A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS EGYMÁST KÖVETŐ
MÓDOSÍTÁSAINAK JEGYZÉKE**

A Tanács 539/2001/EK rendelete
(HL L 81, 2001.3.21., 1. o.)

A Tanács 2414/2001/EK rendelete
(HL L 327, 2001.12.12., 1. o.)

A Tanács 453/2003/EK rendelete
(HL L 69, 2003.3.13., 10. o.)

2003-as csatlakozási okmány II. melléklete,
18.B.pontja

A Tanács 851/2005/EK rendelete
(HL L 141, 2005.6.4., 3. o.)

A Tanács 1791/2006/EK rendelete
(HL L 363, 2006.12.20., 1. o.)

Kizárólag az 1. cikk (1) bekezdésének tizen-
egyedik franciabekezdése az 539/2001/EK ren-
delet tekintetében, és a melléklet 11.B.3. pontja

A Tanács 1932/2006/EK rendelete
(HL L 405, 2006.12.30., 23. o.)

A Tanács 1244/2009/EK rendelete
(HL L 336, 2009.12.18., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 1091/
2010/EU rendelete
(HL L 329, 2010.12.14., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 1211/
2010/EU rendelete
(HL L 339, 2010.12.22., 6. o.)

A Tanács 517/2013/EU rendelete
(HL L 158, 2013.6.10., 1. o.)

Kizárólag az 1. cikk (1) bekezdése k) pontjának
negyedik francia bekezdése és a melléklet
13.B.2. pontja

Az Európai Parlament és a Tanács 610/
2013/EU rendelete
(HL L 182, 2013.6.29., 1. o.)

Kizárólag a 4. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács 1289/
2013/EU rendelete
(HL L 347, 2013.12.20., 74. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 259/
2014/EU rendelete
(HL L 105, 2014.4.8., 9. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 509/
2014/EU rendelete
(HL L 149, 2014.5.20., 67. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács (EU)
2017/371 rendelete
(HL L 61, 2017.3.8., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács (EU)
2017/372 rendelete
(HL L 61, 2017.3.8., 7. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács (EU)
2017/850 rendelete
(HL L 133, 2017.5.22., 1. o.)

IV. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

539/2001/EK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
1 cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	3 cikk, (1) bekezdés
1 cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	3 cikk, (2) bekezdés
1 cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	4 cikk, (1) bekezdés
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, bevezető szöveg	4 cikk, (2) bekezdés, bevezető szöveg
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, első franciabekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, a) pont
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, második franciabekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, b) pont
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, harmadik franciabekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, c) pont
1. cikk, (3) bekezdés	5. cikk
1. cikk, (4) bekezdés	7. cikk
1a. cikk, (1) és (2) bekezdés	8. cikk, (1) és (2) bekezdés
1a. cikk, (2a) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés
1a. cikk, (2b) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
1a. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
1a. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (6) bekezdés
1a. cikk, (5) bekezdés	8. cikk, (7) bekezdés
1a. cikk, (6) bekezdés	8. cikk, (8) bekezdés
1b. cikk	9. cikk, (1) bekezdés
1c. cikk	9. cikk, (2) bekezdés
2. cikk	2. cikk
4. cikk	6. cikk
4a. cikk	11. cikk
4b. cikk, (1) és (2) bekezdés	10. cikk, (1) és (2) bekezdés
4b. cikk, (2a) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
4b. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (4) bekezdés
4b. cikk, (3a) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés
4b. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés
4b. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (7) bekezdés
4b. cikk, (6) bekezdés	10. cikk, (8) bekezdés
5. cikk	12. cikk
6. cikk	13. cikk
7. cikk	14. cikk
8. cikk	15. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
—	III. melléklet
—	IV. melléklet